दशसङ्ख्याका देवा वर्त्तन्ते एतच्च ये देवादिव्येकादशस्थेतिमन्त्रे समाम्नातं। तत्र द्युलोकवर्त्तिन एकादशसङ्ख्या 'देवाः', 'प्रथमाः', तादृशा हे 'देवाः', 'द्वितीयेषु' पृथिवीवर्त्तिषु, 'देवेषु', 'पराक्रमध्वं' अप्रतिबन्धेन वर्त्तध्वं। तथा 'द्वितीयाः' हे देवाः, 'तृतीयेषु' अन्तरिक्षवर्त्तिषु देवेषु, 'पराक्रमध्वं'। हे 'त्रिरेकादशाः' त्रिरावृत्ताः एकादशसङ्ख्याका देवाः, सर्व्वेपि यूयं सम्भूय 'इह' कर्म्मणि वर्त्तमानं, 'अवत' रक्षत। यत् 'इदं' कर्म्म, इदानीं 'करोमि', तदिदं कर्म्म 'शकेयं' सम्पूर्णं कर्त्तुं शक्तो भूयासं, तच्चैतद्देहस्थम् 'आत्मा', एव स्वापार्थं 'करोतु', कोऽन्यः सहायो भवितुमर्हति तद्यथा सम्पद्यते तथा युष्माभिः प्रसादनीयं। किञ्च 'भेषजं' सर्व्वानिष्टोपशमनम्, 'इदं' कर्म्म, 'करिष्ये'। हे 'विश्वभेषजा' सर्व्वानिष्टोपशमनकुशलावश्विनौ, 'युवाम्', अपि 'मे' मदीयम्, 'इदं' कर्म्म, 'प्रावतं' प्रकर्षेण रक्षतं॥

(२) अथानाराणां पुरोडाशादपोहने मन्त्रमाह। "इदमहꣳ सेनाया अभीत्वर्य्यै॥१॥ मुखमपोहामि" इति। 'अभीत्वर्य्यै' अभिभवतुं पुरोडाशमतिदाहेन हिंसितुं प्रवृत्तायै, 'सेनायै', अङ्गाररूपायां सेनायां 'मुखं' प्रधानभूतमङ्गारं, 'अहं', 'इदं' इदानीमेव, 'अपोहामि' अपनयामि॥

(३) अथ पुरोडाशस्याभिमन्त्रणे मन्त्रमाह। "सूर्य्यज्योतिर्विभाहि। महत इन्द्रियाय" इति। हे पुरोडाश अन्नाधिकस्येन्द्रियस्य सिद्ध्यर्थं सूर्य्यसमानदीप्तिः सन् विशेषेण दीप्यस्व॥